Docnr3

**From:** EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
**Date:** Tuesday, August 18, 2026, 10:52 AM
**To:** EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
**Subject:** FW: Bezwaar tegen belastingheffing over ongerealiseerde koerswinsten in box 3

---

**Van:** 5.1.2.e <5.1.2.e @hotmail.com>
**Verzonden:** dinsdag 18 augustus 2026 10:50
**Onderwerp:** Bezwaar tegen belastingheffing over ongerealiseerde koerswinsten in box 3

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @hotmail.com. Ontdek waarom dit belangrijk is

Geachte heer/mevrouw,
Graag wil ik mijn zorgen onder uw aandacht brengen over de huidige en voorgenomen belastingheffing op aandelen, ETF's en andere beleggingen binnen box 3. Mijn bezwaar richt zich in het bijzonder op het principe van een aanwasbelasting, waarbij belasting wordt geheven over de waardestijging van beleggingen voordat deze daadwerkelijk zijn verkocht.
Mijn standpunt is daarbij duidelijk. Ik ben niet tegen het belasten van daadwerkelijk gerealiseerd rendement. Wanneer iemand een belegging koopt en deze later met winst verkoopt, is er sprake van een daadwerkelijk gerealiseerde vermogenswinst. Dat is een wezenlijk andere situatie dan wanneer een belegging uitsluitend op papier in waarde is gestegen. Naar mijn mening zou het moment waarop een belegging daadwerkelijk wordt verkocht daarom ook het moment moeten zijn waarop belasting over de gerealiseerde winst verschuldigd wordt.
Een koersstijging op papier betekent namelijk niet dat de belegger daadwerkelijk over dat geld beschikt. Stel dat iemand voor €100.000 aan aandelen of ETF's bezit en de waarde daarvan stijgt naar €130.000. Op papier is sprake van een waardestijging van €30.000, maar de belegger heeft geen €30.000 ontvangen. Het volledige bedrag van €130.000 zit nog steeds in de belegging. Om belasting over die papieren waardestijging te kunnen betalen, zou de belegger mogelijk een gedeelte van zijn belegging moeten verkopen. Daarmee wordt de belastingheffing zelf een reden om vermogen uit de belegging te halen.
Dat vind ik onredelijk. De overheid ontvangt in een dergelijke situatie daadwerkelijk belastinggeld, terwijl de belastingplichtige dat geld nooit als beschikbaar inkomen heeft ontvangen. De belegger bezit slechts een financieel actief waarvan de marktwaarde op dat moment hoger ligt. Die marktwaarde is bovendien niet gegarandeerd en kan de volgende dag alweer aanzienlijk lager zijn.
Dit wordt nog duidelijker wanneer een sterke beursstijging wordt gevolgd door een forse daling. Een portefeuille kan bijvoorbeeld stijgen van €100.000 naar €130.000, waarna de belegger belasting verschuldigd is over de waardestijging, terwijl hij niets verkoopt. Vervolgens kan de beurs dalen en kan dezelfde portefeuille bijvoorbeeld €90.000 waard worden. De belegger heeft dan uiteindelijk helemaal geen winst van €30.000 gerealiseerd. Integendeel, ten opzichte van zijn oorspronkelijke investering staat hij op dat moment €10.000 lager. De eerder betaalde belasting over de tijdelijke papieren winst verandert daar niets aan.
Daarom vind ik het belangrijk om een duidelijk onderscheid te maken tussen een papieren waardestijging en een daadwerkelijk gerealiseerde winst. Een aandeel of ETF is geen bankrekening. De waarde ervan wordt dagelijks bepaald door de markt en kan sterk fluctueren. Zolang de belegger niet verkoopt, staat niet vast hoeveel geld hij uiteindelijk daadwerkelijk aan de belegging overhoudt.
Mijn bezwaar tegen een aanwasbelasting gaat bovendien verder dan alleen het belastingbedrag van één jaar. Het heeft ook grote gevolgen voor de langetermijnopbouw van vermogen. Veel particuliere beleggers beleggen juist voor een periode van twintig, dertig of zelfs veertig jaar. Zij verkopen hun beleggingen niet ieder jaar, maar proberen hun vermogen zo lang mogelijk geïnvesteerd te houden.
Daarbij is het zogenaamde compound-interest-effect, oftewel het rente-op-rente-effect, van groot belang. Rendement dat binnen de belegging blijft, kan opnieuw rendement opleveren. Na verloop van vele jaren

kan dit een zeer groot verschil maken in het uiteindelijke vermogen. Wanneer jaarlijks belasting wordt geheven over een niet-gerealiseerde waardestijging, wordt een gedeelte van het vermogen voortijdig uit de belegging gehaald. Dat bedrag kan vervolgens niet meer worden geïnvesteerd en kan dus ook geen toekomstig rendement meer opleveren.
Het effect daarvan wordt naarmate de beleggingsperiode langer wordt steeds groter. Een bedrag dat vandaag aan belasting wordt betaald, is niet alleen het bedrag dat vandaag niet meer kan worden belegd. Het is ook het toekomstige rendement op dat bedrag dat gedurende tientallen jaren verloren kan gaan. Op die manier kan een jaarlijkse belasting op vermogensaanwas het krachtige effect van langetermijnbeleggen en compound interest aanzienlijk ondermijnen.
Ik ben daarom nadrukkelijk niet van mening dat rendement op beleggingen volledig onbelast zou moeten blijven. Mijn bezwaar betreft het moment waarop de belasting wordt geheven. Naar mijn mening zou belastingheffing moeten aansluiten bij het moment waarop een belegger daadwerkelijk beschikt over de opbrengst van zijn investering. Zolang een belegging wordt aangehouden en niet is verkocht, zou een eventuele koerswinst naar mijn mening niet als gerealiseerd rendement moeten worden beschouwd.
Een veel logischer uitgangspunt zou zijn dat belasting pas verschuldigd wordt wanneer de belegger daadwerkelijk verkoopt. Wanneer iemand een ETF koopt voor €100.000 en deze later verkoopt voor €150.000, is er op dat moment een daadwerkelijk gerealiseerde winst van €50.000. De belegger heeft het geld ontvangen en beschikt daadwerkelijk over de opbrengst. Dat is fundamenteel anders dan een tijdelijke stijging van de beurskoers van €100.000 naar €150.000 terwijl de belegger de ETF gewoon blijft aanhouden.
Een dergelijk systeem sluit bovendien beter aan bij de economische werkelijkheid. Pas bij verkoop weten we immers wat het daadwerkelijke resultaat van een belegging is. Voor die tijd kan een papieren winst nog volledig verdwijnen. Hetzelfde geldt uiteraard voor verliezen. Ook die zouden op een evenwichtige manier moeten worden meegenomen wanneer daadwerkelijk wordt afgerekend.
Daarnaast zou een systeem waarbij belastingheffing wordt gekoppeld aan realisatie voor particuliere beleggers veel begrijpelijker zijn. Wanneer iemand een belegging koopt voor €100.000 en deze uiteindelijk voor €150.000 verkoopt, is voor iedereen duidelijk dat er €50.000 winst is gerealiseerd. Het is veel minder vanzelfsprekend om iemand belasting te laten betalen over €50.000 die uitsluitend op papier bestaat en waarvan niet zeker is of die waarde ooit daadwerkelijk wordt gerealiseerd.
Ik verzoek u daarom dringend om bij de verdere ontwikkeling van het box 3-stelsel het uitgangspunt van een jaarlijkse aanwasbelasting opnieuw te beoordelen. Naar mijn mening zou het uitgangspunt moeten zijn dat belasting over koerswinsten pas verschuldigd wordt nadat een belegging daadwerkelijk is verkocht en de winst daadwerkelijk is gerealiseerd.
Daarmee wordt voorkomen dat burgers belasting moeten betalen over vermogen waarover zij feitelijk niet beschikken. Tegelijkertijd blijft het mogelijk om daadwerkelijk gerealiseerd rendement te belasten. Naar mijn mening vormt dat een veel eerlijker en economisch logischer uitgangspunt.
De kern van mijn bezwaar is uiteindelijk eenvoudig: een papieren winst is nog geen beschikbare winst. Een belegger die zijn aandelen of ETF's niet heeft verkocht, heeft het rendement niet daadwerkelijk ontvangen en kan bovendien niet weten of de huidige waardestijging uiteindelijk behouden blijft.
Ik vind het daarom niet redelijk dat de overheid belasting int over een bedrag dat de belegger niet heeft ontvangen, niet heeft opgenomen en mogelijk nooit zal realiseren. Pas wanneer een belegging daadwerkelijk wordt verkocht en het rendement daarmee wordt gerealiseerd, ontstaat naar mijn mening een logisch en eerlijk moment om belasting te heffen.
Ik vertrouw erop dat u deze zorgen serieus zult meenemen bij de verdere behandeling en ontwikkeling van het box 3-stelsel.
Met vriendelijke groet,

/ 5.1.2.e